Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 599 van 25 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **1. X**

2. X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat C. MANDELBLAT**
A. Reyerslaan 41/8
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Angolese nationaliteit te zijn, op 10 april 2026 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 maart 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat C. MANDELBLAT verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissingen

1.1. Blijkens de bestreden beslissing genomen in hoofde van verzoekster luidt het feitenrelaas als volgt:

"*U verklaart de Angolese nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van Cacuaco. U woonde hier tot u zo'n 22 jaar oud was en verhuisde dan met de rest van de familie naar Bitta, waar u woonde tot aan uw vertrek. U werkte laatst als grafisch designer. Uw vader was een handelaar, en een lid van UNITA. Op een bepaald moment kwam hij in geldproblemen, en werd hij bijzitter bij de verkiezingen van 2022 om zo wat bij te verdienen. Naderhand kreeg hij echter berichten waarin hij beticht werd de resultaten van de verkiezingen ongeautoriseerd te hebben vrij gegeven.*
Twee weken na de verkiezingen werd jullie huis aangevallen: er werd op jullie deur geschoten. Bewakingsagenten gestationeerd nabij jullie huis schoten echter terug, waarop de aanvallers vluchtten. Uw

ouders gingen de dag daarop aangifte van dit gebeuren doen. Nadien verdween uw vader en u weet niet wat er sindsdien van uw vader gekomen is. Jullie verhuisden naar Bitta. Enkele jaren later, op oudejaar 2024, vond er een nieuwe aanval plaats op jullie huis, waarbij de aanvallers vroegen waar uw vader was. U en uw broer N. waren die nacht niet thuis. Vervolgens in april 2025 was u op uw werk toen er plots enkele leden van de SIC binnenkwamen en u meenamen. U trof in hun auto ook uw broer N. aan. Zonder verdere uitleg werden jullie vijf dagen opgesloten in erbarmelijke omstandigheden. U werd seksueel misbruikt. Na vijf dagen kwam iemand van het leger of de militaire politie naar jullie plaats van opsluiting en nam jullie mee naar jullie oom B.. Hij regelde jullie vertrek uit het land. U verliet Angola op 1 mei 2025 en reisde met de bus en uw eigen paspoort naar de Democratische Republiek Congo. Vervolgens reisde u van hier met een vals paspoort naar België. U kwam aan in België op 5 mei 2025 en verzocht hier ook internationale bescherming op 6 mei 2025. Om uw verzoek te staven legt u voor: een kopie van een identiteitskaart, een kopie van een identiteitskaart van uw vader, een kopie van een UNITA-lidkaart van uw vader. U werd op dezelfde dag gehoord als uw broer, N.A.P. (O.V. nr. […]*) (notities "CGVS2").*"

Op basis van de elementen uit verzoeksters dossier komt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen tot de vaststelling dat verzoekster niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

1.2. Blijkens de bestreden beslissing genomen in hoofde van verzoeker luidt het feitenrelaas als volgt:

"*U verklaart de Angolese nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van Cacuaco. U woonde hier tot u zo'n 20 jaar oud was en verhuisde dan met de rest van de familie naar Bitta, waar u woonde tot aan uw vertrek. U was actief als lokale producer van muziek. Uw vader was een handelaar, en een lid van UNTA. Op een bepaald moment kwam hij in geldproblemen, en werd hij bijzitter bij de verkiezingen van 2022 om zo wat bij te verdienen. Naderhand kreeg hij echter telefonische berichten waarin hij beticht werd de resultaten van de verkiezingen ongeautoriseerd te hebben vrij gegeven. Twee weken na de verkiezingen werd jullie huis aangevallen: mannen probeerden de deur te forceren met ijzeren werktuigen, maar ze gingen op de loop nadat een buurman van jullie geluiden maakte alsof hij een wapen had. Uw ouders gingen de dag daarop aangifte van dit gebeuren doen, maar enkel uw moeder kwam terug naar huis, en u weet niet wat er sindsdien van uw vader gekomen is. Jullie verhuisden naar Bitta. Enkele jaren later, op oudejaar 2024, vond er een nieuwe aanval plaats op jullie huis, waarbij de aanvallers vroegen waar uw vader was. U en uw zus I. waren die nacht niet thuis. Vervolgens in april 2025 was u in uw studio bezig met producen toen er plots enkele leden van de SIC binnenkwamen en u meenamen. Vervolgens gingen ze ook uw zus I. halen op haar werkplaats. Zonder verdere uitleg werden jullie vijf dagen opgesloten in erbarmelijke omstandigheden. Uw zus werd seksueel misbruikt. Na vijf dagen kwam iemand van het leger of de militaire politie naar jullie plaats van opsluiting en nam jullie mee naar jullie oom B.. Hij regelde jullie vertrek uit het land. U verliet Angola op 1 mei 2025 en reisde met de bus en uw eigen paspoort naar de Democratische Republiek Congo. Vervolgens reisde u van hier met een vals paspoort naar België. U kwam aan in België op 5 mei 2025 en verzocht hier ook internationale bescherming op 6 mei 2025. Om uw verzoek te staven legt u voor: een kopie van een identiteitskaart van uw zus, een kopie van een identiteitskaart van uw vader, een kopie van een UNITAlidkaart van uw vader. Uw zus, I.P. (O.V. nr.* […]*) werd gehoord op dezelfde dag als u*."

Op basis van de elementen uit verzoekers dossier komt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen tot de vaststelling dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Verzoekschrift

2.1. Verzoekers voeren in het verzoekschrift een schending aan van "*art. 1 van de Vluchtelingenconventie van 28/07/1951 en van art. 48/3, §2 en 48/4, in het bijzonder §2, a) en b), en 48/5 en 49/3 van de Vreemdelingenwet houdende de toekenning van het statuut van Vluchteling en van de subsidiaire beschermingsstatus, en miskenning van de zorgvuldigheidsplicht en van art. 62 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980*."

Verzoekers zetten het middel uiteen als volgt:
"*Verzoekers vrezen om bij terugkeer naar Angola blootgesteld te worden aan daden van vervolging, in de vorm van willekeurige opsluiting en (seksuele) mishandeling, door personen gelieerd aan de Angolese autoriteiten. Hun vrees is gebaseerd op het feit dat hun vader lid was van UNITA, alsook het feit dat hij in 2022 werd beschuldigd de verkiezingen geopenbaard te hebben en nadien verdween. Nadien werden verzoekers blootgesteld aan daden van vervolging, in de vorm van twee aanvallen op hun woonplaats en een periode van willekeurige opsluiting, gepaard gaand met seksuele mishandeling voor verzoekster, gedurende vijf dagen. Verzoekers menen aldus dat zij beschikken over een profiel dat ervoor zorgt dat zij door de*

familiale band met hun vader – die op zijn beurt gelieerd is aan UNITA – in het vizier zullen worden genomen door de Angolese autoriteiten onder controle van de MPLA of personen die verbonden zijn aan de Angolese autoriteiten en de MPLA.

1. Het profiel van de vader van verzoekers dient als geloofwaardig te worden beschouwd. Het feit dat de vader van verzoekers lid was van UNITA is wel degelijk een voldoende reden om aanleiding te geven tot vervolging door de Angolese autoriteiten, omdat hun vader daarnaast ook een zekere zichtbaarheid had binnen de lokale gemeenschap. Dat hij tijdens de verkiezingen als bijzitter optrad vormde een aanleiding door de Angolese autoriteiten onder leiding van de MPLA om verzoekers' vader daadwerkelijk te vervolgen.

In de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat het profiel van verzoekers' vader als lid van UNITA afdoende wordt aangetoond. Zijn lidmaatschap wordt immers bewezen door de voorgelegde identiteitsdocumenten en de lidkaart. Zo werd onder meer een foto van de lidkaart van zijn vader neergelegd. Het betreft hierbij duidelijk een foto van het origineel; geen enkel element op deze kaart laat toe te besluiten dat er sprake zou zijn van enig knipen plakwerk of andere vorm van manipulatie.
De tegenpartij voert aan dat de vader van verzoekers geen zichtbare rol vervulde binnen UNITA. Hoewel het klopt dat hij geen formele functie bekleedde binnen de partij en geen bijzonder prominente of ondernemende rol speelde in de partijstructuren, dient dit standpunt te worden genuanceerd. Verzoekers' vader was namelijk wel een zichtbaar figuur binnen zijn lokale gemeenschap in Cacuaco. Als handelaar had hij frequent contact met tal van mensen en genoot hij een zeker maatschappelijk aanzien.
Zijn profiel werd aldus versterkt door zijn beroepsactiviteit als handelaar, waardoor zijn zichtbaarheid binnen de gemeenschap groter was dan louter op basis van zijn partijlidmaatschap. Hoewel hij geen hoge positie innam binnen UNITA, beschikte hij aldus wel over een zekere invloed op lokaal niveau. In die context kan niet worden uitgesloten dat bij de autoriteiten de vrees is ontstaan dat hij in staat zou zijn anderen te overtuigen zich bij UNITA aan te sluiten en zich tegen de regerende autoriteiten te keren.
Het is derhalve aannemelijk dat personen binnen de Angolese autoriteiten, onder controle van de MPLA, kennis hebben gekregen van zijn lidmaatschap van UNITA en omwille van voormelde vrees zijn vader zijn beginnen viseren.
De beschikbare landeninformatie toont ook duidelijk aan dat personen met het profiel van verzoekers' vader,i i.e. leden van UNITA die een zeker maatschappelijk aanzien genieten, door de Angolese autoriteiten vervolgd kunnen worden.
[verwijzingen naar landeninformatie]
Aldus kan worden gesteld dat het onzorgvuldig is om zonder meer te besluiten dat het loutere lidmaatschap van UNITA onvoldoende zou zijn om een risico op vervolging aannemelijk te maken. Een dergelijke benadering miskent de concrete context waarin dit lidmaatschap moet worden beoordeeld.
De door verzoekende partij aangehaalde rapporten ondersteunen bovendien dat ook gewone leden, zonder officiële functie, in het vizier van de autoriteiten kunnen komen. Dit geldt des te meer wanneer zij lokaal zichtbaar en sociaal ingebed zijn. Het is dan ook aannemelijk dat de Angolese autoriteiten kennis hadden van zijn engagement. Eveneens is het plausibel dat zij hierin een risico zagen op beïnvloeding van derden. Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat verzoekers' vader om deze redenen werd geviseerd.
Dit onderdeel van het asielrelaas dient aldus wel geloofwaardig te worden geacht.

2. De rol van de vader als bijzitter en de daaraan gelieerde problemen dienen eveneens geloofwaardig te worden geacht.

Dat verzoekers vader een rol als bijzitter vervulde bij de kiesverrichtingen staat op heden niet ter discussie. Wel betwist tegenpartij de geloofwaardigheid van de gebeurtenissen die daarop volgden, in het bijzonder van de beschuldigingen die verzoekers' vader na de verkiezingen ontving volgens dewelke hij ervan werd beticht de resultaten zonder machtiging te hebben vrijgegeven.
In de eerste plaats is het van belang te benadrukken dat het aannemelijk is dat de deelname van verzoekers' vader als bijzitter aan het kiesproces werd aangegrepen door de autoriteiten om de vervolging tegen hem in werking te stellen. De eerste stap daarin was dat hij er valselijk van werd beschuldigd ongeautoriseerd stemresultaten te hebben vrijgegeven. Die beschuldigingen maakten het immers mogelijk voor de autoriteiten om daarna, met een schijn van legitimiteit, over te gaan tot verdere daden van vervolging in de vorm van willekeurige aanhouding, opsluiting en eventuele veroordeling, zonder dat dit gepaard zou gaan met een eerlijk proces.
Tegenpartij betwist echter dat dergelijke beschuldigingen daadwerkelijk zouden zijn geuit. Zij verwijst naar tegenstrijdige verklaringen van verzoekers hieromtrent. Verzoekster zou eerst verklaard dat er sprake was van een officiële aanklacht tegen hun vader, terwijl verzoeker zei dat hij enkel beschuldigingen ontving per telefoon.
Dit standpunt steunt echter op een foutieve lezing van de verklaring van verzoekster, waarbij ook geen rekening wordt gehouden met een zin die slechts enkele zinnen later haast onmiddellijk volgt op de betreffende verklaring van verzoekster.
Tegenpartij verwijst naar volgende uitspraak van verzoekster: (NPO, p. 9)

[…]
Tegenpartij meent dat deze uitspraak in tegenstrijd is met de verklaringen van verzoeker, die stelde dat de vader beschuldigingen ontving via verschillende berichten. Echter steunt dit op een foute interpretatie van de hierboven geciteerde verklaring van verzoekster.
Verzoeker meende dat er bij deze vraag verwezen werd naar de klacht die haar vader neerlegde na de aanval op hun huis in Cacuaco, die plaatsvond zo'n twee weken na de verkiezingen, en nadat hij eerder verschillende beschuldigingen per telefoon had ontvangen. Verzoeker bedoelde dat haar vader een klacht had neergelegd en van die klacht een afschrift had ontvangen. Ze haalt immers meteen nadien aan dat de aanklacht waarvan sprake de aanleiding was om te vertrekken uit Cacuaco. Op verschillende momenten tijdens haar verklaringen maakt verzoekster duidelijk dat ze vertrokken uit Cacuaco na de eerste aanval op hun huis, wat nogmaals versterkt dat verzoekster verwijst naar de klacht die haar vader neergelegde naar aanleiding van de eerste aanval, en dus niet naar een officiële aanklacht tegen haar vader met de beschuldigingen: (NPO, p. 9 + 10)
[…]
Dat zij dit aldus bedoelde, en dat zij dus niet bedoelde dat er een officiële aanklacht was neergelegd tegen haar vader, blijkt ook uit haar overige verklaringen. Tijdens het persoonlijk onderhoud, verwijst verzoekster immers meteen voorafgaand naar die verschillende beschuldigingen (meervoud) die haar vader had ontvangen, doch wist ze niet dat het telefonisch was: (NPO, p. 9-10)
[…]
Een correcte lezing van de verklaringen van verzoekers leert dat hun verklaringen niet in tegenstrijd zijn met elkaar, doch wel dat verzoekster niet op dezelfde wijze geïnformeerd was als verzoeker. Verzoekster wist enkel dat er beschuldigingen waren, omdat haar vader dit aan haar moeder had verteld. Zij wist, in tegenstelling tot haar broer, niet dat deze beschuldigingen telefonisch waren overgemaakt. Echter heeft zij nooit gesteld dat er sprake was van een officiële aanklacht tegen hun vader, daar zij verwees in haar verklaringen naar de klacht die haar vader zelf had neergelegd naar aanleiding van de tweede aanval.
Aldus kan de beweerde tegenstrijdigheid met betrekking tot de beschuldigingen niet worden aangenomen als een motief om verzoekers ongeloofwaardig te achten met betrekking tot de beschuldigingen die hun vader ontving. Dat dergelijke beschuldigingen geuit werden ten aanzien van de vader van verzoekers, gelet op zijn profiel, dient te worden aangenomen als waar, daar er geen verdere elementen voorhanden zijn die de geloofwaardigheid tegenspreken doch objectieve landeninformatie een zekere vervolging tegen de vader op die wijze aannemelijk maakt.

3. De daden van vervolging die volgden op de beschuldigingen, met name de twee aanvallen op het huis waar verzoekers verbleven en hun aanhouding gedurende vijf dagen, dienen eveneens geloofwaardig te worden geacht.

Er wordt gewezen op tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoekers omtrent het verloop van de eerste aanval in 2022 en de wijze waarop die eerste aanval kon worden afgeslagen. De verklaringen van verzoekster in dit kader wijken af van die van haar broer. Verzoekster en verzoeker menen echter dat hun beide verklaringen over de eerste aanval en de wijze waarop die werd afgeslagen complementair zijn aan elkaar, in het bijzonder daar verzoekster zich onzorgvuldig heeft uitgedrukt.
Verzoekster verklaarde immers dat er sprake was van schoten van beide kanten. Hierdoor lijkt het dat ze erop doelde dat de schoten van de aanvallers meteen werden beantwoord door schoten van de bewakingsagenten die rond het huis gestationeerd waren.
Verzoekster sluit zich echter aan bij de verklaringen van haar broer. Het is zo dat het huis eerst werd beschoten en dat de aanvallers vervolgens trachtten om binnen te komen door de deur open te wrikken. Op dat moment was er van de andere kant, door de bewakingsagenten dus nog niet geschoten.
Wel is het zo dat eens de aanvallers aan de deur begonnen te wrikken, ze werden afgeschrikt door een buurman van verzoekers die deed alsof hij een wapen had. De aanvallers gingen zich daarop verschuilen, uit vrees voor het geveinsde wapen van de buurman. De moeder van verzoekers zag op dat moment ook dat het ging om echte wapens die ze bij zich hadden. Daarna kwamen de bewakingsagenten uit de buurt naar het huis, die schoten losten en zo de aanvallers definitief wegjoegen. Beide versies die verzoekers vertellen sluiten aldus op elkaar aan. Van grove tegenstrijdigheden is dan ook geen sprake, wel van lichte discrepanties die verschoonbaar moeten worden geacht, gelet op het feit dat het persoonlijk onderhoud vanuit het Portugees naar het Nederlands werd vertaald, en er zo mogelijks zaken op een afwijkende wijze werden geïnterpreteerd.
Het tijdsverloop, waarbij meer dan twee jaar verstreek tussen de eerste aanval op het huis en de daaropvolgende tweede aanval en arrestatie, kan worden verklaard door de verergering van de repressie door het regime in 2024. Bronnen wijzen erop dat in die periode leden of vermeende leden van UNITA steeds vaker werden geïntimideerd en vervolgd, omdat er vanaf dan ook steeds meer betogingen waren tegen de regering in Angola. Dit leidde ertoe dat de autoriteiten onder leiding van de MPLA harder optraden tegen vermoedde politieke opposanten.1
Binnen deze context van toenemende repressie werden verzoekers in 2025 gedurende vijf dagen opgesloten. Door hun band met hun vader werden zij eveneens als opposanten beschouwd en er, al dan niet

ten onrechte, van beschuldigd betrokken te zijn bij de organisatie van betogingen. De link tussen hun vader en UNITA, evenals de band tussen verzoekers en hun vader, leidde tot hun willekeurige arrestatie en detentie gedurende vijf dagen.
Nadien werden zij vrijgelaten. De precieze reden voor hun vrijlating is hen niet bekend, maar vermoedelijk speelde omkoping een rol, via een vriend van B. die werkzaam was op het politiekantoor. Verzoekster heeft dit ook verklaard tijdens haar interview bij DVZ.
Verder worden verzoekers ongeloofwaardig geacht omdat ze sinds het verdwijnen van hun vader geen verdere informatie hebben over zijn verblijfplaats en zijn veiligheid, alsook omdat ze geen verdere informatie hebben over het lot van hun familieleden in Angola.
In dit kader wijzen verzoekers erop dat het een bewuste keuze was van hun moeder om hen niet op de hoogte te stellen van de plek waar hun vader naartoe is gegaan en om te vermijden dat ze met hun vader contact zouden opnemen. Verzoekers menen dat zij dit deed uit een vorm van bescherming, zowel van haar kinderen als van hun vader.

4. Conclusie

[…]".

2.2. Bij het verzoekschrift voegen verzoekers als stuk 3 het rapport: "*Freedom House, Freedom In The World 2024, Angola, dd. 2025, raadpleegbaar via* [URL]".

Beoordeling

3. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad moet zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie te voorzien, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en *ex nunc* onderzoek omvat van zowel de feitelijke als de juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Hierbij moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante, nauwkeurige en actuele informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, (b) de door de verzoekers overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoekers.
Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Kwalificatieverordening) van toepassing is vanaf 12 juni 2026.

De bestreden beslissingen werden genomen vóór 12 juni 2026 en zijn geschraagd op de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze wetsartikelen, die de criteria voor de beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevatten, werden bij artikel 22 en 23 van de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (*BS* 19 juni 2026) opgeheven.

De inhoud van deze artikelen wordt voortaan geregeld door de definities in artikel 3, 1) tot en met 6) van de Kwalificatieverordening en de hoofstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), III (voorwaarden voor het verkrijgen van de vluchtelingenstatus) en artikel 13 (verlening van de vluchtelingenstatus) van de Kwalificatieverordening wat betreft de vluchtelingenstatus en de hoofstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), V (voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming) en artikel 18 (verlening van de subsidiaire beschermingsstatus) van de

Kwalificatieverordening wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus (*Parl.St*. Kamer 2025-26, DOC 56 1401/001, p. 33).

De Kwalificatieverordening bevat geen overgangsbepalingen op grond waarvan vóór 12 juni 2026 ingediende verzoeken onderworpen blijven aan de voordien geldende materiële voorwaarden voor internationale bescherming. Zij is bijgevolg vanaf 12 juni 2026 eveneens van toepassing op verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum werden ingediend, maar waarover nog geen definitieve beslissing is genomen. De omstandigheid dat de voorliggende verzoeken vóór 12 juni 2026 werd ingediend en dat de bestreden beslissingen vóór die datum werden genomen, doet hieraan geen afbreuk.

De Raad dient bij de beoordeling van het voorliggend beroep dan ook na te gaan of verzoekers voldoen aan de in de Kwalificatieverordening vastgestelde voorwaarden voor het verlenen van internationale bescherming. De Raad wijst erop dat de artikelen 9 en 10 van de Kwalificatieverordening, gelezen in samenhang met artikel 3, 5) de voor de voorliggende zaak relevante materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend hernemen. Artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Kwalificatieverordening hernemen de materiële voorwaarden om voor subsidiaire bescherming in aanmerking te komen.

De Raad stelt vast dat de opheffing van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ingevolge de inwerkingtreding van de Kwalificatieverordening niet tot gevolg heeft dat de criteria die voor de beoordeling van de voorliggende zaak relevant zijn, inhoudelijk zijn gewijzigd.

De verwijzing naar wetsbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissingen behept zijn met een onregelmatigheid of dat verzoekers nood hebben aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden wordt uiteengezet in artikel 4 van de Kwalificatieverordening en artikel 34 van Verordening (EU) 2024/1348.

Wanneer een of meer specifieke aspecten van de verklaringen van een verzoeker niet met documenten of ander bewijsmateriaal worden gestaafd, bepaalt artikel 4, lid 5 van de Kwalificatieverordening dat geen aanvullend bewijsmateriaal wordt verlangd met betrekking tot deze specifieke aspecten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:
"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn of haar verzoek om internationale bescherming te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn overgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn of haar verzoek;
d) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, onder andere rekening houdend met het moment waarop de verzoeker om internationale bescherming heeft verzocht."

4. Verzoekers stellen dat hun vader lid van UNITA was en problemen kende met de Angolese autoriteiten, waardoor zij in het verlengde hiervan ook problemen kregen met de Angolese autoriteiten.

Blijkens de bestreden beslissingen zijn verzoekers er evenwel niet in geslaagd aannemelijk te maken dat zij in Angola voor vervolging dienen te vrezen.

Na analyse van de elementen in het dossier stelt de Raad het volgende:

4.1. Redelijkerwijze kan van verzoekers om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zouden ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de oorzaak en evolutie van hun problemen en hun situatie in zijn land van herkomst.

Uit de verklaringen van beide verzoekers blijkt dat zij niet weten waar hun vader is en dat zij evenmin een ernstige poging hebben ondernomen om dit te weten te komen. Zo verklaarde verzoekster dat haar vader op een bepaald moment verdwenen is, maar dat ze niet precies weet wanneer omdat ze te overstuur was door de aanval op het huis van de familie (NPO verzoekster, p. 9-10). Haar moeder wou volgens verzoekster geen informatie geven over waar haar vader heen was (NPO verzoekster, p. 10-11). De bewering in het verzoekschrift dat dit ter bescherming van haar kinderen was, is niet ernstig. Daarnaast verklaart verzoeker dat ze, behalve bellen naar zijn nummer, geen enkele poging hebben ondernomen om terug in contact te komen met hun vader (NPO verzoeker, p. 9).

Verder blijkt dat noch verzoekster, noch verzoeker contact heeft met familieleden sinds hun vertrek uit Angola en geen van beide hiervoor een bevredigende verklaring kan geven (NPO verzoekster, p. 4; NPO verzoeker, p. 9).

De vaststelling dat verzoekers dermate weinig weten over de problemen die aan de oorzaak van hun vlucht uit Angola liggen en evenmin hebben geïnformeerd naar de evolutie van hun problemen en het lot van hun familie in Angola getuigt van een gebrek aan interesse voor hun voorgehouden problemen en situatie. Dit doet manifest afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van hun ingeroepen vrees voor vervolging.

4.2. Uit de door verzoekers aangebrachte landeninformatie blijkt niet dat elk lid van UNITA in Angola wordt vervolgd door de autoriteiten. Deze vrees en/of problemen dienen *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hiertoe wat betreft de problemen van hun vader (en hun hieraan gelieerde eigen problemen) in gebreke.

De bestreden beslissingen stellen omtrent het profiel van verzoekers' vader op goede gronden het volgende:
"*Op basis van uw beschrijving van de activiteiten van uw vader, lijkt hij prima facie niet iemand die onder de aandacht van de Angolese overheid zou komen. U beweert dat hij een lid was van de UNITA-partij, maar geen functie had binnen die partij. Zijn lidmaatschap beperkte zich tot het occassioneel deelnemen aan vergaderingen of bijeenkomsten (CGVS p. 7, 8; CGVS2 p. 7). Dit zijn maar geringe en weinig opvallende bezigheden*."

Zo verzoekers er in het verzoekschrift op wijzen dat hun vader naast UNITA lid ook handelaar was en een zeker maatschappelijk aanzien genoot binnen de lokale gemeenschap in Cacuaco, kan met inachtneming van de bijgebrachte landeninformatie, niet worden aangenomen dat hun vader, louter omwille van zijn beperkt politiek profiel en het feit dat hij handelaar in dranken was, zou worden geviseerd door de Angolese autoriteiten.

4.3. De verklaringen van beide verzoekers over de problemen van hun vader nadat hij als bijzitter had deelgenomen aan de verkiezingen in 2022 zijn onsamenhangend en blijven op de vlakte.

De bestreden beslissingen stellen hierover het volgende:
"*U beweert dat uw vader in de problemen kwam nadat hij als bijzitter deelgenomen had aan het verkiezingsproces. U legt hierover echter onsamenhangende verklaringen af. Enerzijds beweert u dat uw vader een officiële klacht zou hebben ontvangen dat hij resultaten publiceerde voor er definitieve cijfers gekend waren (CGVS p. 9, 10). Anderzijds beweert u dat u niet meer weet onder welke vorm deze beschuldiging kwam (CGVS p. 10), wat het vreemd maakt dat u deze als een officiële aanklacht zou beschouwen. Uw broer daarentegen geeft aan dat uw vader enkel berichten op zijn telefoon ontving, al weet hij niet van wie (CGVS2 p. 8), wat moeilijk te verenigen valt met een officiële aanklacht. Daarenboven zou er ook geen arrestatie gevolgd zijn op deze aanklacht, maar een aanval tegen het huis van de familie door onbekenden (waarover infra meer), wat wederom niet te verenigen valt met een officiële aanklacht voor eventuele inbreuken op de kieswet (hetzij voor het publiceren van de resultaten, hetzij voor iets meer ernstig zoals uw broer suggereert, CGVS2 p. 8), welke via reguliere kanalen bestraft kan worden*."

In het verzoekschrift wordt geopperd dat het aannemelijk is dat de deelname van verzoekers' vader als bijzitter aan het kiesproces door de autoriteiten werd aangegrepen om de vervolging tegen hem in werking te stellen en dat de eerste stap daarin was dat hij er valselijk van werd beschuldigd ongeautoriseerd stemresultaten te hebben vrijgegeven. Evenwel gaan verzoekers er in de eerste plaats aan voorbij dat niet aannemelijk is dát de autoriteiten beide verzoekers' vader, gelet op zijn beperkte politieke activiteiten en politiek profiel, dermate zouden viseren dat ze hem valselijk zouden beschuldigen. Immers is niet aannemelijk dat verzoekers' vader, louter omwille van zijn UNITA lidmaatschap en het feit dat hij een handelaar is, in de negatieve belangstelling van de autoriteiten zou staan.

Waar in het verzoekschrift wordt uitgelegd dat verzoekster de vraag verkeerd begrepen heeft en bedoelde dat haar vader een klacht had neergelegd, kan slechts worden vastgesteld dat aan verzoekster werd gevraagd of haar vader een officiële beschuldiging of aanklacht *ontvangen* had en verzoekster hierop bevestigend antwoordde (NPO verzoekster, p. 9). Dat verzoekster vervolgens *post factum* en na kennisname van de motieven van de bestreden beslissingen stelt dat ze de vraag verkeerd begrepen had en bedoelde dat haar vader een klacht had ingediend, kan niet worden aangenomen ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen beide verzoekers' verklaringen. De vage en onderling onsamenhangende verklaringen van beide verzoekers inzake de al dan niet officiële klacht tegen hun vader ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van de voorgehouden problemen van verzoekers' vader ten gevolge van inbreuken op de kieswet (NPO verzoekster, p. 9-10; NPO verzoeker, p. 8).

4.4. De door verzoekers voorgehouden vervolgingsfeiten die volgden op de beschuldigingen aan het adres van hun vader, met name de twee aanvallen op verzoekers' huis en hun aanhouding, zijn evenmin geloofwaardig, omdat:
- verzoekers' uiteenlopende verklaringen afleggen over het verloop van de voorgehouden aanval tegen het huis van de familie in 2022: verzoekster verklaarde dat onbekenden op de deur van hun huis schoten waarna bewakers het vuur hebben geopend op de schutters, terwijl verzoeker aangaf dat men wou binnenbreken door de deur te forceren met een metalen object, maar verhinderd werden door de buurman die deed alsof hij een wapen had (NPO verzoekster, p. 10; NPO verzoeker, p. 8). Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoekster zich aansluit bij de verklaringen van haar broer en dat hun verklaringen complementair zijn, kan dit geen afbreuk doen aan het bestaan van de tegenstrijdigheden in hun verklaringen over deze aanval tijdens hun respectievelijke persoonlijke onderhouden;
- verzoekers geen stukken bijbrengen ter staving van deze aanval in 2022 en zij beiden hebben nagelaten deze aanval bij de DVZ te vermelden (vragenlijst CGVS verzoekster; vragenlijst CGVS verzoeker);
- er meer dan twee jaar verstreek tussen de aanvallen en de aanval tegen het huis van verzoekers' moeder op oudejaar 2024 zich voordeed zonder enige aanleiding (NPO verzoekster, p. 13-14; NPO verzoeker, p. 9). De verwijzing naar een verergering van de repressie door het regime vormt geen afdoende verklaring voor de plotse aanval op oudejaar 2024 waarbij de autoriteiten na jarenlange stilte opeens (opnieuw) naar verzoekers' vader op zoek zouden zijn;
- verzoekster geen incident of gebeurtenis kan aanduiden die aan de basis ligt van haar opsluiting in 2025 (NPO verzoekster, p. 12); de context van de toenemende repressie en verwijzing naar de banden met hun vader kan ook in dit geval niet zonder meer worden aangenomen als verklaring voor deze plotselinge aanhouding en detentie van verzoekers;
- niet aannemelijk is dat ze verzoekers zouden arresteren in verband met betogingen, vermits geen van hen heeft deelgenomen aan betogingen en zij niet politiek of maatschappelijk actief waren (NPO verzoeksters, p. 11-12; NPO verzoeker, p. 9-10). In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt geopperd, kan niet worden aangenomen dat verzoekers door de band met hun vader als opposanten werden beschouwd en valselijk werden beschuldigd aangezien, gelet op wat voorafgaat, niet kan worden aangenomen dat verzoekers' vader omwille van zijn beperkt politiek profiel werd geviseerd door de Angolese autoriteiten;
- verzoekers geen verklaring kunnen geven voor hun vrijlating, terwijl zij nadien nog een tijdlang bij hun oom B. verbleven die hen hierover had kunnen inlichten (NPO verzoekster, p. 12; NPO verzoeker, p. 10-11). Waar verzoekers in het verzoekschrift speculeren dat het met omkoping te maken had, kan dit niet verschonen dat verzoekers niet naar hun vrijlating hebben geïnformeerd bij hun oom B. hoewel zij hiertoe de kans hadden;
- verzoekers geen enkel begin van bewijs bijbrengen ter staving van de incidenten.

4.5. Aangezien geen geloof wordt gehecht aan de aanhouding en detentie van verzoekers (zie *supra*), kan evenmin enig geloof worden gehecht aan het door verzoekster voorgehouden seksueel misbruik tijdens deze opsluiting. Bovendien dient opgemerkt dat verzoekster niets over het voorgehouden misbruik wilde toevoegen (NPO verzoekster, p. 15) en dat zij evenmin stukken ter ondersteuning van het voorgehouden misbruik neerlegde.

5. Ingevolge de voorstaande vaststellingen hecht de Raad geen enkel geloof aan het door verzoekers naar voor geschoven asielrelaas, noch aan de vrees die zij hieruit puren.

De Raad stelt vast dat verzoekers geen concrete elementen aanbrengen die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hen uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar ze evenwel geheel in gebreke blijven.

Ze komen immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas en het profiel van hun vader, het uiten van losse beweringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen, het poneren van een vrees voor vervolging en het tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekers slagen er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. De Raad stelt verder vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (kopieën van de identiteitskaarten van verzoekster en verzoekers' vader, kopie van een UNITA lidkaart van verzoekers' vader) zodat de Raad om

dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van oud artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, noch aan de voorwaarden van artikel 4, lid 5 van de Kwalificatieverordening. Derhalve kan verzoekers het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Kwalificatieverordening niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, gezien de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Kwalificatieverordening niet worden aangenomen.

8. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengen verzoekers geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat ze bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in oud artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Kwalificatieverordening inhoudelijk hetzelfde is aan artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan artikel 48/4, § 2 de omzetting is. Verzoekers maken aldus geen risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Kwalificatieverordening aannemelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijfentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	W. MULS